

Tímto se hned na začátku omlouvám všem těm, kterým tenhle předminulej popršenej víkend udělal ze života peklo.

Protože to je mi jasný, že se nikdo radovat nebude, když mu domem protejká voda a ohrožuje ho na životě. To já jen, že prostě mám radost z toho, že po letech nějaká voda padá. Tak se na mě, prosím, nezlobte.

V pátek mě u vrat uvítala nádherně načervenalá čerešnička. "Huráááá, děkujuTiPanebože, že mám po třech letech zase čerešněěěě!!!" radovala sem se jak malej harant. Brtník pravil suše, že to je zásluha především Pepy a Anči, že tam zvostaly. Pepa a Anča jsou dva strašáci, který je strážej. Anča nahoře v koruně, Pepa ve svém pršiplášti na zemi. Srab. Má závratě jako já, tak tam nechal vylézt nebohou Andulu :D. Asi aby to v naší rodině bylo genderově vyrovnaný, páč strašáka do koruny instaloval pochopitelně Brtník. ☐ . Nicméně Pepa s Andulou by asi měli těžko co hlídat, že jo, kdyby čerešně nenarostly a to jejich zásluha teda nejni. No ale hlavně, že jsem si mohla narvat kušnu třešněma - ešče nebyly vyladěný, ale to neva, hlavní je, že jsou a jsou výborný. Srdcovky - moje srdcová záležitost.

Pleskli jsme věci z auta do chalupy a šli obhlídnout zahradu. Zalejvat teda nemusim, mnula jsem si spokojeně ruce a okukukovala první dvě zelený rajčata, počítala, jak vyrostly okurky a cukety a uždibovala kopr a roketu. Pak jsme šli vypustit ohařiska na louku. Doslova. Tali se vyřítila ven jak Kraken z klece a divoce lítala prostorem. Ten pes snad nikdá nebyl venku, to je první, co vás při jejím projevu napadne. Kdykoliv a kdekoliv. Jakmile došlo k dokonalému prokontrolování louky, svolali jsme ohařiska na zahradu a šli si sednout na chvíli na zápraží. To je výborná činnost, výbornější než vaření, takže k večeri byly syrečky, domácí chlébik a pivo.

Brtník nemohl moc ponocovat, protože ráno musel jet brzo do prasé, kde měl nějaký technický zařizování inštalatérský. Takže jsme v sobotu s ohařiskama osaměli. Když jsem vstala a protřela oči, vytáhla jsem je nejdřív ven. A když jsme šli kolem toho vechtru, vzala jsem rovnou ještě nějakou tu obří větev, který tam ještě čekají na odtažení. Měla jsem původně za to, že to největší gró už máme u chalupy a pak to bude brnkačka na jedno odpoledne, páč to už odvozíme na kolečku, což půjde ráz na ráz. Hluboce jsem se mýlila ☐ ☐ Na kolečku to neodvezete. Větve se transportu tímto způsobem vzpírají. Teď po deštích jsou větve ještě těžší, takže jsem prosíravě vzala jen dvě a táhla v každý ruce při návratu jednu. I

tak jsem funěla jak lokomotiva.

Ohařiska dostali snídani jako první, pak jsem si šla přichystat tu svou. Na čaj jsem si natrhala čerstvý bejlí, dala vařit dvě vajíčka, nakrájela zeleninu, na talíř pleskla šunku a sýr. Chlebem se musí šetřit, tak jsem si ho nedala ☐ Zato jsem si pak dala do těla, když jsem se vrhla na úklid chalupy. Určitě mi potvrdíte, že nejlíp se člověku uklízí, když se mu tam nikdo nemotá, že to pak jede šup-šup. Máchala jsem hadrama asi hodinu a třičtvrtě a pak si s voroseným čelem z úsilí a vedra šla dát kávičku. Zaslouženou. Zevlovala jsem si tak na zápraží a pak jsem šla ostříhat česneky. Už se chystají kvést, takže byl nejvyšší čas jim zatnout tipec. Teď si hezky jen počkám, až ty kontrolní dva květy se zase narovnají a úrodu vyndám. Miluju pěstování česneku, páč to je plodina, která po mě nic moc nechce. Na podzim ji zasadím. Zjara jednou vypleju, pak ve správnej čas zastříhu ten květ a pak šup tak koncem června sklízím. Téměř bezpracnej zisk a jak jsou silný, kucí česnekový! Peťa AP by mohla vyprávět ☐ . Ohařici mi při stříhání asistovali tak nějak podobně jak při tom úklidu. Tedy furt jsem je musela vyhazovat, ať v tom nehamtaj. Po čistý podlaze stejně jako po záhonu ☐ . Těším se, jakej letos ten česnek bude, loni bylo extrémní sucho a tak podle toho vypadal i on, jinak na vláhu nenáročnej. Letos by mohl být lepší? Pokud teda zase tý vláhý nebude moc ☐

Páč jakmile se dostavil Brtník, netrvalo to moc dlouho a spustil se déšť. Takže jsme opět skončili na tom zápraží s pozdním obědem a pivíčkem. 2x lilo dokonce tak, že by ani ohaře nevyhnal. Nejvíc večír, kdy bylo nutno oba vyloženě přemlouvát, ať se jdou před spaním vypustit.

Sobotní voda se přelila do neděle a tak jsme dopolko vyrazili do Žatce. Na kávičku, páč už jsme tam dlouho nebyli. Naposled před týdnem ☐ ☐ . V neděli mají naščestí zavřeno v mým oblíbeným krámku, takže se neutrácelo za puntikatý a srdíčkový věci. Enem za vynikající zmrzku, co mají v tý naší cukrárně. Ke kávičce byla výborná. Brtník ochutnal bezkofeinový kafe a musím ke svému překvapení říct - hele nepoznáte to ☐ . Když vám to neřeknou, nepoznáte to. Což zní slibně teda. S návratem pršet na chvíli přestalo, takže jsme vytáhli ohaříky za chalupu, já popadla rukavice a svůj tažnej popruh a šlo se zase pro větve. Já se opět strhla jak péro v hodinách a tak jsem si ani při návratu nevšimla, že Brtník kutí něco za plotem. Našel tam deštěm zdecimovaný odrostlý ptáče - mladej zvonek! Okamžitě jsme ho vzali do chalupy, udělali mu hnízdečko z papírových utěrek, aby mohl vyschnout a doufali, že

se podaří ho vzpamatovat. Rumoušek byl totálně v rauši, protože chtěl konečně o někoho pečovat. Dělal mu tam neustále stráž. Bohužel, pak už i stráž poslední, protože to ptáček nezvládnul. Doufám teď jen, že to bylo opravdu "jen" kvůli tomu dešti a není to ta krmítková choroba. Ptáček totiž měl jinak upravené peříčka, nebyl viditelně nemocný. Tali mi udělala v týchle smutný záležitosti trochu radost, protože byla v pohodě ovladatelná. Na rozdíl o Rumouška, kterej fakt byl posedlej tím, že ho musí zachránit. Když jsme pak krabičku vynesli na zápraží, ležel tam u ní s hlavou na lavici, jakou dobu. To byste u psa prostě nečekali. On je taková moje zlatá zdravotní sestřička ☐ .

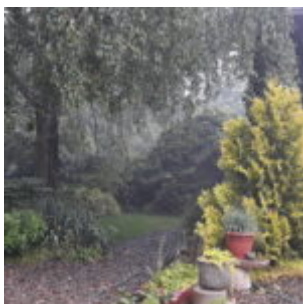
Po další dávce vody jsme se rozešli každěj po svým. Brtník dokončit instalaci ptačí kópelky a já vytáhnout nejdřív nějakěj plevel ze záhonu a pak ohařiska na louku s překážkama. Trénovat se musí. Tali už jde docela pěkně přeskakování dvou vedle sebe umístěných překážek a shazuje opravdu jen málokdy. Jen když se ze sebe moc rozradostní. Tentokrát jí to nebavilo nějak dlouho - vzhledem k tomu, že je to ta nastávající matka - o čemž mě přesvědčila právě v neděli. Ještě v sobotu dopolko jsem do telefonů Fifijový sdělovala, že tentokrát je to cajk, že to pohárací období nějak moc neprožívá a ani nekňourá. Tak pěkně hned v neděli ráno se rozkňourala a vzpomněla si, že měla minule pod gaučem tu úžasnou noru a šla zjišťovat, jestli jí bude vyhovovat i pro tenhle vrh štěňat. Chvíli si tam pobyla a pak šla zmlátit Rumouše ☐ ☐ . No takže každěj musí pochopit, že matka těsně před porodem nebude jak blbá hopikat přes překážky, když na sebe musí bejt vofafrná. Leda by ten porod chtěla vyvolat a k tomu se evidentně nechystala.

Zato se chystala si ucpat zase uši a nezajímat se především o to, kde má ostatní. A špatně si to zase načasovala madáme. Tentokrát jsem byla natolik uznalá, že jsem budoucí matku pluku i hlasem upozornila, aby se dostavila na zahradu, že nehodlám zmoknout. Páč zase začínalo pršet. No jooo, měla jinčí starostičky, musela si tam čuchat. "Tož si čuchej, děfčico! My dem s Rumoušem do sucha." Sdělila jsem jí cynicky a zavřela branku. A do toho sucha jsme šli, páč se spustil takovej cedák vám, že to byly úplný provazy. A spustil se nejen cedák, ale taky hysterickéj jekot, protože ona budoucí matka vám najednou zjistila, že to je velmi nepříjemný bejt tak sám v lijáku. Takhle ječet jsem jí ještě neslyšela. Vono taky - kdo chce rodit někde za deště, že jo. ☐ ☐ Nejsem takovej sadista, abych matku v požehnaném stavu vystavila takovému rizotu, že se nám třeba rozpustí, že? Tak jsem pro ni došla a to vám byla ale rychlost s jakou domů zajela. Vypadalo to úplně, že už nikdá hranice pozemku nebude chtít opustit. Seděla na zápraží jak mokrý kuře a pak se šla "vyčerpaně" stočit do klubíčka

Další hezky propršenej víkend.

na křesle. Brtník šel vymetat vodu z garáže, kterou nám voda zaplavila a já šla vařit kafe. Páč nic jinšího, než sedět na zápraží, pít kafe a koukat jak cedí a přitom zároveň vlastně napouštíme Rumíčkově bazének, se vlastně nedalo. Páč do toho bazénku nacedilo rovných šest a půl centimetru vody.

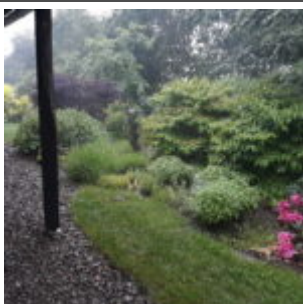
Já jsem vám to chtěla i na točit, jak hezky u nás přšelo - protože fotky nejsou dostatečný, ale nějak to nevyšlo.... místo provazů vody jsem natočila Brtníkovo chlupatý haxny, neb jsem prostě neumětel a natáčela jsem s videem vypnutým a zapla ho, až když jsem to svoje domnělý natáčení skončila. Tím pádem se záznam aktivoval při ukládání telefonů a myslím, že chlupatý haxny nejen, že nebudou referovat o závlaze, ale taky nikoho nebudou zajímat □ . A tak jen prostě tři fotky pršivý.

Cedíí

Napouštíme Rumíčkově bazének

Děšť v podloubí